

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EØF) nr. 85/87 af 14. januar 1987 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug	1
Kommissionens forordning (EØF) nr. 86/87 af 14. januar 1987 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes	3
Kommissionens forordning (EØF) nr. 87/87 af 14. januar 1987 om fastsættelse af importafgifterne for mælk og mejeriprodukter	5
Kommissionens forordning (EØF) nr. 88/87 af 14. januar 1987 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 31. dellicitation under den løbende hovedlicitation omhandlet i forordning (EØF) nr. 1659/86	9
★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 89/87 af 14. januar 1987 om ændring af forordning (EØF) nr. 1998/78 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen med udligning af lageromkostninger for sukker	10
★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 90/87 af 14. januar 1987 om ændring af forordning (EØF) nr. 1677/85 for så vidt angår den justeringsfaktor, der skal lægges til grund ved beregning af de monetære udligningsbeløb for visse landbrugsprodukter	12
★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 91/87 af 14. januar 1987 om ændring af koefficienten for differencebeløbene for raps-, rybs- og solsikkefrø	13
Kommissionens forordning (EØF) nr. 92/87 af 14. januar 1987 om ændring af de særlige landbrugsomregningskurser i rissektoren	14
Kommissionens forordning (EØF) nr. 93/87 af 14. januar 1987 om fastsættelse af importafgifterne for ris og brudris	16

Kommissionens forordning (EØF) nr. 94/87 af 14. januar 1987 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for ris og brudris skal forhøjes	18
Kommissionens forordning (EØF) nr. 95/87 af 14. januar 1987 om fastsættelse af støt- tebeløbet for olieholdige frø	20
Kommissionens forordning (EØF) nr. 96/87 af 14. januar 1987 om fastsættelse for Storbritannien af den variable præmie for slagting af får og af de beløb, der skal opkræves for produkter, som udføres fra område 5	24
Kommissionens forordning (EØF) nr. 97/87 af 14. januar 1987 om ophævelse af udligningsafgiften ved indførsel af artiskokker med oprindelse i Spanien (undtagen De kanariske Øer)	27
Kommissionens forordning (EØF) nr. 98/87 af 14. januar 1987 om ophævelse af udligningsafgiften ved indførsel af citroner med oprindelse i Cypern	28
Kommissionens forordning (EØF) nr. 99/87 af 14. januar 1987 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker	29
Kommissionens forordning (EØF) nr. 100/87 af 14. januar 1987 om ændring af importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris	30
Kommissionens forordning (EØF) nr. 101/87 af 14. januar 1987 om ændring af eksportrestitutioner for ris og brudris	33
★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 102/87 af 14. januar 1987 om forlæn- gelse for visse landbrugsprodukter af forordning (EØF) nr. 67/87 om suspen- sion af forudfastsættelsen af de monetære udligningsbeløb	35
★ Kommissionens bekendtgørelse	36
Kommissionens forordning (EØF) nr. 103/87 af 14. januar 1987 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand	37

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

87/17/EØF :

★ Kommissionens beslutning af 17. december 1986 om en procedure i henhold
til EØF-traktatens artikel 85 (IV/30.937 — Pronuptia)	39

Berigtigelser

★ Berigtigelse til Kommissionens ottende direktiv 86/199/EØF af 26. marts 1986 om
tilpasning til den tekniske udvikling af bilag II, IV og VI til Rådets direktiv 76/768/
EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske
midler (EFT nr. L 149 af 3. 6. 1986)	48

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 85/87

af 14. januar 1987

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1579/86⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽³⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, af mel, af hvede og rug og af grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2010/86⁽⁴⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 13. januar 1987;

ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalenskoeficienterne;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 2010/86 på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. januar 1987.

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 139 af 24. 5. 1986, s. 29.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 173 af 1. 7. 1986, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. januar 1987 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Afgifterne	
		Portugal	Tredjelande
10.01 B I	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug	3,65	200,12
10.01 B II	Hård hvede	37,10	248,71 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
10.02	Rug	33,36	172,04 ⁽⁶⁾
10.03	Byg	31,61	185,08
10.04	Havre	90,74	154,06
10.05 B	Majs, andre end hybridmajs til udsæd	—	179,28 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁸⁾
10.07 A	Boghvede	18,80	18,80
10.07 B	Hirse	31,61	125,94 ⁽⁴⁾
10.07 C II	Sorghum, andre end hybridsorghum til udsæd	17,35	181,06 ⁽⁴⁾ ⁽⁸⁾
10.07 D I	Triticale	⁽⁷⁾	⁽⁷⁾
10.07 D II	Andre varer	31,61	53,15 ⁽⁵⁾
11.01 A	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	19,73	294,78
11.01 B	Rugmel	61,32	255,47
11.02 A I a)	Grove og fine gryn af hård hvede	71,00	399,00
11.02 A I b)	Grove og fine gryn af blød hvede	19,53	316,59

⁽¹⁾ For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 486/85 opkræves ingen importafgift ved indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

⁽³⁾ For majs med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

⁽⁴⁾ For hirse og sorghum med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 50 %.

⁽⁵⁾ For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽⁶⁾ Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71.

⁽⁷⁾ Ved import af det under pos. 10.07 D I henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

⁽⁸⁾ Den i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/86 omhandlede afgift fastsættes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 3140/86 ved licitation.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 86/87

af 14. januar 1987

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1579/86⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽³⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2011/86⁽⁴⁾ og ved de efterfølgende ændrede forordninger;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 % anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,

sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 13. januar 1987;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminkøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt med oprindelse i Portugal skal forhøjes, fastsættes til nul.

2. De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt med oprindelse i tredjelande skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. januar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 139 af 24. 5. 1986, s. 29.⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 173 af 1. 7. 1986, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. januar 1987 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt indført fra tredjelande skal forhøjes

A. Korn og mel

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	(ECU/ton)			
		Løbende måned 1	1. term. 2	2. term. 3	3. term. 4
10.01 B I	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug	0	0	0	0
10.01 B II	Hård hvede	0	0	0	0
10.02	Rug	0	0	0	0
10.03	Byg	0	4,04	4,04	4,04
10.04	Havre	0	0	0	0
10.05 B	Majs, anden end hybridmajs til udsæd	0	0	0	0
10.07 A	Boghvede	0	97,05	97,05	97,05
10.07 B	Hirse	0	0	0	0
10.07 C II	Sorghum, andre end hybridsorghum til udsæd	0	0	0	0
10.07 D	Andre varer	0	0	0	0
11.01 A	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	0	0	0	0

B. Malt

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	(ECU/ton)				
		Løbende måned 1	1. term. 2	2. term. 3	3. term. 4	4. term. 5
11.07 A I a)	Malt af hvede, ikke brændt, formalet	0	0	0	0	0
11.07 A I b)	Malt af hvede, ikke brændt, ikke formalet	0	0	0	0	0
11.07 A II a)	Malt af andet end hvede, ikke brændt, formalet	0	7,19	7,19	7,19	7,19
11.07 A II b)	Malt af andet end hvede, ikke brændt, ikke formalet	0	5,37	5,37	5,37	5,37
11.07 B	Brændt malt	0	6,26	6,26	6,26	6,26

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 87/87
af 14. januar 1987
om fastsættelse af importafgifterne for mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1335/86⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for mælk og mejeriprodukter er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3315/86⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3997/86⁽⁴⁾;

anvendelsen af de i forordning (EØF) nr. 3315/86 nævnte bestemmelser på de priser, som Kommissionen har fået kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende

importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i artikel 14, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede importafgifter fastsættes som angivet i bilaget.

2. Der fastsættes ingen importafgifter for indførsler fra Portugal, herunder Acorerne og Madeira, af mælk og mejeriprodukter, der er nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 804/68.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. januar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 119 af 8. 5. 1986, s. 19.

⁽³⁾ EFT nr. L 305 af 31. 10. 1986, s. 35.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 370 af 30. 12. 1986, s. 65.

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. januar 1987 om fastsættelse af importafgifterne for mælk og mejeriprodukter

(i ECU/100 kg nettovægt, medmindre andet er angivet)

Position i den fælles toldtarif	Kode	Importafgiftens beløb
04.01 A I a)	0110	33,03
04.01 A I b)	0120	30,62
04.01 A II a) 1	0130	30,62
04.01 A II a) 2	0140	37,43
04.01 A II b) 1	0150	29,41
04.01 A II b) 2	0160	36,22
04.01 B I	0200	74,39
04.01 B II	0300	157,36
04.01 B III	0400	243,19
04.02 A I	0500	31,47
04.02 A II a) 1	0620	162,32
04.02 A II a) 2	0720	216,13
04.02 A II a) 3	0820	218,55
04.02 A II a) 4	0920	260,10
04.02 A II b) 1	1020	155,07
04.02 A II b) 2	1120	208,88
04.02 A II b) 3	1220	211,30
04.02 A II b) 4	1320	252,85
04.02 A III a) 1	1420	30,14
04.02 A III a) 2	1520	40,69
04.02 A III b) 1	1620	157,36
04.02 A III b) 2	1720	243,19
04.02 B I a)	1820	36,27
04.02 B I b) 1 aa)	2220	pr. kg 1,5507 (*)
04.02 B I b) 1 bb)	2320	pr. kg 2,0888 (*)
04.02 B I b) 1 cc)	2420	pr. kg 2,5285 (*)
04.02 B I b) 2 aa)	2520	pr. kg 1,5507 (*)
04.02 B I b) 2 bb)	2620	pr. kg 2,0888 (*)
04.02 B I b) 2 cc)	2720	pr. kg 2,5285 (*)
04.02 B II a)	2820	52,91
04.02 B II b) 1	2910	pr. kg 1,5736 (*)
04.02 B II b) 2	3010	pr. kg 2,4319 (*)
04.03 A	3110	286,11
04.03 B	3210	349,05
04.04 A	3300	225,73 (*)
04.04 B	3900	372,46 (*)
04.04 C	4000	157,44 (*)
04.04 D I a)	4410	171,16 (*)
04.04 D I b)	4510	189,33 (*)
04.04 D II	4610	286,05
04.04 E I a)	4710	372,46
04.04 E I b) 1	4800	249,57 (*)

(i ECU/100 kg nettovægt, medmindre andet er angivet)

Position i den fælles toldtarif	Kode	Importafgiftens beløb
04.04 E I b) 2	5000	180,95 ⁽¹⁾
04.04 E I c) 1	5210	135,71
04.04 E I c) 2	5250	277,67
04.04 E II a)	5310	372,46
04.04 E II b)	5410	277,67
17.02 A II	5500	41,95 ⁽²⁾
21.07 F I	5600	41,95
23.07 B I a) 3	5700	118,72
23.07 B I a) 4	5800	154,39
23.07 B I b) 3	5900	144,70
23.07 B I c) 3	6000	119,47
23.07 B II	6100	154,39

- (¹) Som specialmælk til børn i denne positions betydning anses mælk, der ikke indeholder patogene og toksikogene kim, og som indeholder under 10 000 aerobe bakterier og under 2 coliforme bakterier pr. g.
- (²) Henførelse under denne position sker på betingelser fastsat af de kompetente myndigheder.
- (³) Ved beregningen af fedtindholdet tages der ikke hensyn til vægten af tilsat sukker.
- (⁴) Importafgiften for 100 kg af en vare, der henhører under denne position, er lig med summen af følgende delbeløb:
- det for 1 kg angivne beløb multipliceret med vægten af den mælk og fløde, der er indeholdt i 100 kg af varen,
 - 7,25 ECU,
 - 25,55 ECU.
- (⁵) Importafgiften for 100 kg af en vare, der henhører under denne position, er lig med summen af følgende delbeløb:
- det for 1 kg angivne beløb multipliceret med vægten af den mælk og fløde, der er indeholdt i 100 kg af varen,
 - 25,55 ECU.
- (⁶) Importafgiften pr. 100 kg nettovægt er begrænset til:
- 18,13 ECU for de produkter i punkt a) i bilag I til forordning (EØF) nr. 1767/82, der indføres fra Schweiz, eller de produkter i punkt c) i nævnte bilag, der indføres fra Østrig og Finland,
 - 9,07 ECU for de produkter i punkt b) i bilag I i forordning (EØF) nr. 1767/82, der indføres fra Schweiz.
- (⁷) Importafgiften er begrænset pr. 100 kg nettovægt til 6 % af toldværdien for indførelse fra Schweiz i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1767/82.
- (⁸) Importafgiften er begrænset til 50 ECU pr. 100 kg nettovægt for de produkter i punkt o) og p) i bilag I til forordning (EØF) nr. 1767/82, der indføres fra Østrig.
- (⁹) Importafgiften er begrænset til 36,27 ECU pr. 100 kg nettovægt for de produkter i punkt g) i bilag I til forordning (EØF) nr. 1767/82, der indføres fra Schweiz, eller de produkter i punkt h) i nævnte bilag, der indføres fra Østrig og Finland.
- (¹⁰) Importafgiften pr. 100 kg nettovægt er begrænset til:
- 12,09 ECU for de produkter i punkt d) i bilag I til forordning (EØF) nr. 1767/82, der indføres fra Canada,
 - 15,00 ECU for de produkter i punkt e) og f) i nævnte bilag, der indføres fra Australien og New Zealand.
- (¹¹) Importafgiften pr. 100 kg nettovægt er begrænset til:
- 77,70 ECU for de produkter i punkt i) i bilag I til forordning (EØF) nr. 1767/82, der indføres fra Rumænien og Schweiz,
 - 50 ECU for de produkter i punkt o) og p) i nævnte bilag, der indføres fra Østrig,
 - 101,88 ECU for de produkter i punkt k) i nævnte bilag, der indføres fra Rumænien og Schweiz,
 - 65,61 ECU for de produkter i punkt l) i nævnte bilag, der indføres fra Bulgarien, Ungarn, Israel, Rumænien, Tyrkiet og Jugoslavien og for de produkter i punkt m) i nævnte bilag, der indføres fra Bulgarien, Ungarn, Israel, Rumænien, Tyrkiet, Cypern og Jugoslavien,
 - 55 ECU for de produkter i punkt n) i nævnte bilag, der indføres fra Østrig, og for de produkter i punkt r) i nævnte bilag der indføres fra Norge,
 - 60 ECU for de produkter i punkt s) i nævnte bilag, der indføres fra Finland,
 - 18,13 ECU for de produkter i punkt q) i nævnte bilag, der indføres fra Finland,
 - 15,00 ECU for de produkter i punkt f) i nævnte bilag, der indføres fra Australien og New Zealand.
- (¹²) Lactose og lactosesirup, der henhører under pos. 17.02 A I, er i henhold til forordning (EØF) nr. 2730/75 undergivet den samme importafgift som den, der anvendes for lactose og lactosesirup, der henhører under pos. 17.02 A II.
- (¹³) Som mejeriprodukter i den i pos. ex 23.07 B benyttede betydning anses varer under pos. 04.01, 04.02, 04.03, 04.04 og pos. 17.02 A og 21.07 F I.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 88/87

af 14. januar 1987

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 31. dellicitation under den løbende hovedlicitation omhandlet i forordning (EØF) nr. 1659/86KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 934/86⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, første afsnit, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1659/86 af 29. maj 1986 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker⁽³⁾ foranstalles dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker;

i henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1659/86 fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt

restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet;

efter gennemgang af tilbudene bør de bestemmelser, der er fastsat i artikel 1, fastsættes for den 31. dellicitation;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 31. dellicitation for hvidt sukker i henhold til forordning (EØF) nr. 1659/86 fastsættes det maksimale restitutionsbeløb til 44,502 ECU pr. 100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. januar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.⁽²⁾ EFT nr. L 87 af 2. 4. 1986, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 145 af 30. 5. 1986, s. 29.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 89/87

af 14. januar 1987

om ændring af forordning (EØF) nr. 1998/78 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen med udligning af lageromkostninger for sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

*Artikel 1*under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3666/86⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 5, og

I forordning (EØF) nr. 1998/78 foretages følgende ændringer:

ud fra følgende betragtninger:

1. Artikel 1, stk. 2, litra b), første led, affattes således:

Anvendelsen af ordningen med udligning af lageromkostningerne blev suspenderet for præferencesukker for en forsøgsperiode omfattende produktionsårene 1982/83 til 1984/85; ordningens anvendelse for præferencesukker blev bragt endeligt til ophør med virkning fra produktionsåret 1985/86;

— for hvilken en væsentlig del af virksomheden består i at drive engroshandel med sukker, og som pr. sukkerproduktionsår køber mindst 10 000 tons sukker, for hvilket der kan ydes refusion af lageromkostningerne ved videresalg i uforarbejdet stand, og«.

i visse tilfælde opbevarer sukkerfabrikanter og raffinadører på samme lager både sukker, for hvilket der refunderes lageromkostninger, og sukker, som ikke er refusionsberettiget, uden at der kan skelnes mellem de to kategorier; for at refusionen kan gennemføres for det pågældende sukker, bør reglen om den forholdsmæssige andel af det oprindelige lager anvendes; udgør den sukkermængde, for hvilken der kan ydes refusion, imidlertid kun en forholdsvis ringe del af det oprindelige lager, bør reglen om den forholdsmæssige andel dog ikke anvendes;

2. Artikel 4, artikel 8, stk. 4, artikel 12, stk. 2 og 3, og artikel 13, stk. 4 og 5, ophæves.

det bør fastsættes, at nævnte regel om den forholdsmæssige andel fortsat anvendes, hvis sukker, for hvilket denne regel allerede er anvendt, købes af en anden person, der har ret til refusion af oplagringsomkostninger; Kommissionens forordning (EØF) nr. 1998/78⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 645/85⁽⁴⁾, bør derfor tilpasses;

3. Artikel 13, stk. 1, litra c), affattes således:

»c) en fordeling på de forskellige lagre, hvor han oplagrer sit sukker og sirup.«

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Sukker —

4. Artikel 14, stk. 2, første og andet afsnit, affattes således:

»2. Når en producent eller en raffinadør samtidigt på samme lager opbevarer sukker, for hvilket der kan ydes refusion, og sukker, for hvilket der ikke kan ydes refusion, uden mulighed for at skelne mellem dem, anses udlagring som sket i forhold til deres respektive andel af begyndelseslageret. Hvis den mængde af sukker for hvilket nævnte refusion kan ydes, er mindre end 150 tons, anvendes reglen om den forholdsmæssige andel dog ikke for den pågældende oplagringsmåned. I dette tilfælde anses det sukker, for hvilket der kan ydes refusion, at være udlagret først.

Ved anvendelsen af foregående afsnit lægges hele den mængde af sukker, for hvilket der kan ydes refusion, og af sukker, for hvilket der ikke kan ydes refusion, der indlagres på nævnte lager i løbet af en bestemt måned, til den pågældende, der var oplagret på dette lager i begyndelsen af samme måned. Forholdet mellem de to oprindelige mængder, forhøjet med de respektive mængder, der er indlagret i den pågældende måned, gælder for alle de udlagringer, der finder sted i samme måned.«

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.⁽²⁾ EFT nr. L 339 af 2. 12. 1986, s. 10.⁽³⁾ EFT nr. L 231 af 23. 8. 1978, s. 5.⁽⁴⁾ EFT nr. L 73 af 14. 3. 1985, s. 18.

5. Som artikel 14b indsættes:

»Artikel 14b

Når sukker, for hvilket artikel 14, stk. 2, allerede er anvendt, købes af en person, der er berettiget til refusion af lageromkostningerne, gælder det forhold, der følger af anvendelsen af nævnte stk. 2, mellem mængden af sukker, for hvilket der kan ydes refusion,

og sukker, for hvilket der ikke kan ydes refusion, fortsat for det købte sukker.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 90/87

af 14. januar 1987

om ændring af forordning (EØF) nr. 1677/85 for så vidt angår den justeringsfaktor, der skal lægges til grund ved beregning af de monetære udligningsbeløb for visse landbrugsprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1677/85 af 11. juni 1985 om monetære udligningsbeløb i landbrugssektoren ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2502/86 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1677/85 anvendes ved beregning af monetære udligningsbeløb en justeringsfaktor; ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2502/86 er denne koefficient fastsat til 1,097805; i henhold til nævnte stykkes sidste afsnit skal denne faktor ved hver justering inden for Det europæiske monetære System ændres i forhold til opskrivningen af centralkursen for den af de valutaer, for hvilke der oprettholdes en øjeblikkelig, indbyrdes grænse for kursudsving på 2,25 % som opskrives mest i forhold til ECU;

en justering af centralkurserne inden for Det europæiske monetære System er foretaget med virkning fra den 12. januar 1987;

den største opskrivning i forhold til ECU er på 2,54 %; justeringsfaktoren bør derfor tilpasses tilsvarende;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra de berørte forvaltningskomiteer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den koefficient, der omhandles i artikel 6, stk. 3, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 1677/85, ændres til 1,125696.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 15. januar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. L 219 af 6. 8. 1986, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 91/87

af 14. januar 1987

om ændring af koefficienten for differencebeløbene for raps-, rybs- og
solsikkefrø

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1454/86⁽²⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1569/72 af 20. juli 1972 om indførelse af særlige foranstaltninger for raps-, rybs- og solsikkefrø⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1474/84⁽⁴⁾, særlig artikel 2a, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Med virkning fra den 12. januar 1987 er centralkurserne for de forskellige valutaer, der indgår i Det europæiske monetære System, blevet ændret; den i artikel 2a, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1569/72 omhandlede koefficient bør

derfor ændres; ændringen bør anvendes fra den 15. januar 1987;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Værdien af den i artikel 2a, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1569/72 omhandlede koefficient fastsættes til 1,125696.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 15. januar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 133 af 21. 5. 1986, s. 8.

⁽³⁾ EFT nr. L 167 af 25. 7. 1972, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 143 af 30. 5. 1984, s. 4.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 92/87

af 14. januar 1987

om ændring af de særlige landbrugsomregningskurser i rissektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og om de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1677/85 af 11. juni 1985 om monetære udligningsbeløb i landbrugssektoren⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2502/86⁽³⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3294/86⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 3/87⁽⁵⁾, blev der indført særlige landbrugsomregningskurser i rissektoren; disse omregningskurser bør ændres i henhold til bestemmelserne i artikel 2 og 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3153/85⁽⁶⁾;

som følge af justeringen af centalkurserne pr. 12. januar 1987 må de særlige landbrugsomregningskurser beregnes

på ny under hensyntagen til den nye justeringsfaktor omhandlet i artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1677/85 og fastsat ved forordning (EØF) nr. 90/87⁽⁷⁾; for de valutaer, der indbyrdes ikke holdes inden for en øjeblikkelig a vista-margen på højst 2,25 %, bør de særlige landbrugsomregningskurser som en undtagelse fra artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3153/85 beregnes på grundlag af kurserne i referenceperioden 12. og 13. januar 1987;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 3294/86 erstattes med bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. januar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 6.

⁽³⁾ EFT nr. L 219 af 6. 8. 1986, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 304 af 30. 10. 1986, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 1 af 3. 1. 1987, p. 5.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 310 af 21. 11. 1985, s. 4.

⁽⁷⁾ Se side 12 i denne Tidende.

*BILAG***Særlig landbrugsomregningskurs for ris**
(forordning (EØF) nr. 3294/86)

1 ECU =	47,7950	bfr.
=	8,83910	dkr.
=	2,31728	DM
=	7,77184	ffr.
=	0,864997	Ir. £
=	2,61097	hfl.
=	0,825751	£
=	1 645,69	lire
=	167,776	dr.
=	159,355	pta.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 93/87

af 14. januar 1987

om fastsættelse af importafgifterne for ris og brudris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1449/86⁽²⁾, særlig artikel 11, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for ris og brudris er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2683/86⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 59/87⁽⁴⁾;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁵⁾, fastsatte korrektionsfaktor,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, som fastlægges på grundlag af det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser for en bestemt periode i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

anvendelsen af de i den forordning (EØF) nr. 2683/86 nævnte bestemmelser på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EØF) nr. 1418/76 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. januar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 133 af 21. 5. 1986, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 246 af 30. 8. 1986, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 8 af 10. 1. 1987, s. 31.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. januar 1987 om fastsættelse af importafgifterne for ris og brudris

(ECU/ton)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Portugal	Tredjelande ⁽²⁾	AVS/OLT ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
ex 10.06	Ris :			
	B. Andre varer :			
	I. Uafskallet ris og afskallet ris (hinderis) :			
	a) Uafskallet ris :			
	1. Rundkornet	—	322,48	157,64
	2. Langkornet	—	357,07	174,93
	b) Afskallet ris (hinderis) :			
	1. Rundkornet	—	403,10	197,95
	2. Langkornet	—	446,34	219,57
	II. Delvis sleben og sleben ris :			
	a) Delvis sleben ris :			
	1. Rundkornet	13,05	525,73	250,94
	2. Langkornet	12,97	644,89	310,56
	b) Sleben ris :			
	1. Rundkornet	13,90	559,91	267,60
	2. Langkornet	72,16	691,33	333,31
	III. Brudris	80,06	218,40	106,20

N.B. Importafgifterne omregnes til national valuta ved hjælp af de særlige omregningskurser for landbrugsprodukter, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 3294/86.

⁽¹⁾ Med forbehold af anvendelsen af bestemmelserne i artikel 10 og 11 i forordning (EØF) nr. 486/85 og i forordning (EØF) nr. 551/85.

⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 486/85 opkræves ingen importafgift ved indførelse af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i det oversøiske franske departement Réunion.

⁽³⁾ Importafgiften for indførelse af ris til det oversøiske departement Réunion defineres i artikel 11a i forordning (EØF) nr. 1418/76.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 94/87

af 14. januar 1987

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for ris og brudris skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 af 21. juni 1976 om en fælles markedsordning for ris⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1449/86⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for ris og brudris skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2684/86⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 60/87⁽⁴⁾;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

- for så vidt angår de valutaer som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁵⁾ fastsatte korrektionsfaktor,
- for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, som fastlægges på grundlag af det

aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser for en bestemt periode i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

de nuværende priser, herunder cif-priserne ved terminskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for ris og brudris med oprindelse i Portugal skal forhøjes, fastsættes til nul.
2. De præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for ris og brudris med oprindelse i tredjelande skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. januar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.
⁽²⁾ EFT nr. L 133 af 21. 5. 1986, s. 1.
⁽³⁾ EFT nr. L 246 af 30. 8. 1986, s. 8.
⁽⁴⁾ EFT nr. L 8 af 10. 1. 1987, s. 33.
⁽⁵⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. januar 1987 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for ris og brudris skal forhøjes

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	(ECU/ton)			
		Løbende måned 1	1. term. 2	2. term. 3	3. term. 4
ex 10.06	Ris :				
	B. Andre varer :				
	I. Uafskallet ris og afskallet ris (hinderis) :				
	a) Uafskallet ris :				
	1. Rundkornet	0	0	0	—
	2. Langkornet	0	0	0	—
	b) Afskallet ris (hinderis) :				
	1. Rundkornet	0	0	0	—
	2. Langkornet	0	0	0	—
	II. Delvis sleben og sleben ris :				
	a) Delvis sleben ris :				
	1. Rundkornet	0	0	0	—
	2. Langkornet	0	0	0	—
	b) Sleben ris :				
	1. Rundkornet	0	0	0	—
	2. Langkornet	0	0	0	—
	III. Brudris	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 95/87

af 14. januar 1987

om fastsættelse af støttebeløbet for olieholdige frø

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1454/86⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1678/85 af 11. juni 1985 om fastsættelse af de omregningskurser, der skal anvendes i landbrugssektoren⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2332/86⁽⁴⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1569/72 af 20. juli 1972 om indførelse af særlige foranstaltninger for raps- og rybsfrø⁽⁵⁾, senest ændret, ved forordning (EØF) nr. 1474/84⁽⁶⁾, særlig artikel 2, stk. 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Det i artikel 27 i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede støttebeløb er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3776/86⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 50/87⁽⁸⁾;

indikativprisen og de månedlige forhøjelser af indikativprisen for olieholdige frø for høståret 1986/87 er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1457/86⁽⁹⁾ og nr. 1458/86⁽¹⁰⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 3776/86 på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre det for tiden gældende støttebeløb som angivet i bilagene til nærværende forordning;

den periode, der skal tages i betragtning ved beregning af differencebeløbene, er den 12. og 13. januar 1987;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i artikel 33, stk. 2 og 3, Kommissionens forordning (EØF) nr. 2681/83⁽¹¹⁾ omhandlede støttebeløb og vekselkurser er fastsat i bilagene.

2. Størrelsen af den i artikel 14 i Rådets forordning (EØF) nr. 475/86⁽¹²⁾ og i artikel 12 i Rådets forordning (EØF) nr. 476/86⁽¹³⁾ omhandlede udligningsstøtte for solsikkefrø høstet i Spanien og Portugal er fastsat i bilag III.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. januar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 133 af 21. 5. 1986, s. 8.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 204 af 28. 7. 1986, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 167 af 25. 7. 1972, s. 9.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 143 af 30. 5. 1984, s. 4.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 349 af 11. 12. 1986, s. 34.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 7 af 9. 1. 1987, s. 15.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 133 af 21. 5. 1986, s. 12.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 133 af 21. 5. 1986, s. 14.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 266 af 28. 9. 1983, s. 1.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 53 af 1. 3. 1986, s. 47.

⁽¹³⁾ EFT nr. L 53 af 1. 3. 1986, s. 51.

BILAG I

Støtte til raps- og rybsfrø andre end dobbeltlave

(beløb pr. 100 kg)

	Løbende måned	2. måned	3. måned	4. måned	5. måned	6. måned
1. Bruttostøtte (ECU):						
— Spanien	0,610	0,610	0,610	0,610	0,610	0,610
— Portugal	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
— øvrige medlemsstater	34,286	34,382	34,710	34,953	34,785	34,617
2. Endelig støtte:						
a) Frø høstet og forarbejdet i:						
— Tyskland (DM)	80,77	81,03	81,83	82,53	82,14	82,05
— Nederlandene (hfl.)	91,26	91,55	92,44	93,22	92,78	92,65
— BLØU (bfr./lfr.)	1 500,32	1 504,63	1 519,93	1 530,59	1 522,63	1 510,01
— Frankrig (ffr.)	226,91	227,41	229,43	230,59	229,32	228,71
— Danmark (dkr.)	282,23	283,03	285,82	277,89	276,45	274,67
— Irland (ir. £)	24,991	24,043	24,288	24,307	24,164	23,930
— Det forenede Kongerige (£)	18,039	18,032	18,209	18,319	18,185	18,930
— Italien (lire)	50 108	50 236	50 610	50 097	50 831	50 322
— Grækenland (dr.)	3 117,29	3 087,49	3 090,94	3 092,79	3 064,64	3 071,97
b) Frø høstet i Spanien og forarbejdet i:						
— Spanien (pta.)	88,94	88,94	88,94	88,94	88,94	88,94
— i en anden medlemsstat (pta.)	3 079,60	3 090,47	3 136,97	3 141,18	3 115,05	3 083,97
c) Frø høstet i Portugal og forarbejdet i:						
— Portugal (esc.)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
— i en anden medlemsstat (esc.)	3 922,31	3 924,17	3 937,84	3 958,66	3 929,37	3 855,54

BILAG II

Støtte til raps- og rybsfrø dobbeltlave

(beløb pr. 100 kg)

	Løbende måned	2. måned	3. måned	4. måned	5. måned	6. måned
1. Bruttostøtte (ECU):						
— Spanien	1,860	1,860	1,860	1,860	1,860	1,860
— Portugal	1,250	1,250	1,250	1,250	1,250	1,250
— øvrige medlemsstater	35,536	35,632	35,960	36,203	36,035	35,867
2. Endelig støtte:						
a) Frø høstet og forarbejdet i:						
— Tyskland (DM)	81,76	82,01	82,82	83,51	83,12	83,04
— Nederlandene (hfl.)	92,63	92,91	93,81	94,58	93,15	93,02
— BLØU (bfr./lfr.)	1 558,91	1 563,23	1 578,52	1 589,19	1 561,23	1 568,60
— Frankrig (ffr.)	235,79	236,29	238,31	239,47	238,20	237,59
— Danmark (dkr.)	292,91	293,71	296,51	288,57	287,13	285,35
— Irland (ir. £)	24,970	24,022	24,266	24,286	24,143	24,908
— Det forenede Kongerige (£)	18,823	18,816	18,993	19,103	18,969	18,714
— Italien (lire)	51 032	52 160	51 534	52 022	51 756	51 247
— Grækenland (dr.)	3 263,14	3 233,34	3 236,79	3 238,64	3 210,49	3 217,82
b) Frø høstet i Spanien og forarbejdet i:						
— Spanien (pta.)	271,19	271,19	271,19	271,19	271,19	271,19
— i en anden medlemsstat (pta.)	3 261,85	3 272,72	3 319,22	3 323,43	3 297,30	3 266,22
c) Frø høstet i Portugal og forarbejdet i:						
— Portugal (esc.)	189,77	189,77	189,77	189,77	189,77	189,77
— i en anden medlemsstat (esc.)	4 112,08	4 113,94	4 127,61	4 148,43	4 119,14	4 045,31

BILAG III

Støtte til solsikkefrø

(beløb pr. 100 kg)

	Løbende måned	2. måned	3. måned	4. måned	5. måned
1. Bruttostøtte (ECU):					
— Spanien	1,720	1,720	1,720	1,720	1,720
— Portugal	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
— øvrige medlemsstater	40,173	40,764	41,355	41,355	41,355
2. Endelig støtte:					
a) Frø høstet og forarbejdet i⁽¹⁾:					
— Tyskland (DM)	87,02	88,42	89,85	89,96	89,96
— Nederlandene (hfl.)	99,31	90,90	92,49	92,61	92,61
— BLØU (bfr./lfr.)	1 674,86	1 602,56	1 630,26	1 629,56	1 629,56
— Frankrig (ffr.)	247,36	241,56	245,48	244,97	244,97
— Danmark (dkr.)	312,38	317,43	312,48	312,48	312,48
— Irland (ir. £)	28,424	28,887	28,346	28,168	28,168
— Det forenede Kongerige (£)	20,222	20,592	20,963	20,963	20,963
— Italien (lire)	60 032	60 939	61 706	61 851	61 851
— Grækenland (dr.)	3 562,97	3 605,73	3 643,66	3 627,84	3 627,84
b) Frø høstet i Spanien og forarbejdet i:					
— Spanien (pta.)	250,77	250,77	250,77	250,77	250,77
— i en anden medlemsstat (pta.)	3 081,74	3 067,90	3 554,07	3 520,66	3 520,66
c) Frø høstet i Portugal og forarbejdet i:					
— Portugal (esc.)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
— Spanien (esc.)	5 408,52	5 495,22	5 548,55	5 536,11	5 536,11
— i en anden medlemsstat (esc.)	5 200,57	5 284,45	5 336,05	5 324,01	5 324,01
3. Udligningsstøtte:					
— i Spanien (pta.)	2 836,74	2 922,90	2 009,07	2 975,66	2 975,66
— i Portugal (esc.)	5 172,77	5 256,65	5 308,25	5 296,22	5 296,22

(¹) For frø høstet i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985 og forarbejdet i Spanien multipliceres de under 2 a) omhandlede beløb med 1,033538.

BILAG IV

En ECU-kurs der skal anvendes ved omregning af den endelige støtte til det forarbejdende lands valuta, når dette ikke er produktionslandet

(værdien af 1 ECU)

	Løbende måned	2. måned	3. måned	4. måned	5. måned	6. måned
DM	2,060500	2,054700	2,049460	2,044470	2,044470	2,029920
hfl.	2,337650	2,333750	2,329520	2,325190	2,325190	2,314210
bfr./lfr.	42,895000	42,980300	42,970100	42,953000	42,953000	42,952800
ffr.	6,873280	6,878390	6,892110	6,906860	6,906860	6,931610
dkr.	7,846410	7,867740	7,879270	7,891680	7,891680	7,939980
ir. £	0,770743	0,774624	0,777406	0,780372	0,780372	0,787844
£	0,736598	0,738475	0,740528	0,742405	0,742405	0,749294
lire	1 472,50	1 477,11	1 480,47	1 483,76	1 483,76	1 495,35
dr.	149,09200	151,35700	153,60700	155,55300	155,55300	161,54500
esc.	158,48900	159,97500	160,90200	161,80000	161,80000	164,61700
pta.	142,21600	143,12100	143,68900	144,31300	144,31300	146,04800

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 96/87

af 14. januar 1987

om fastsættelse for Storbritannien af den variable præmie for slagting af får og af de beløb, der skal opkræves for produkter, som udføres fra område 5

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1837/80 af 27. juni 1980 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 882/86⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1633/84 af 8. juni 1984 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende variabel præmie ved slagting af får og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2661/80⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1860/86⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Det forenede Kongerige er den eneste medlemsstat, der betaler den variable slagtepræmie, nemlig i område 5 som defineret i artikel 3, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1837/80; Kommissionen må derfor fastsætte dens størrelse samt det beløb, der skal opkræves for produkter, der udføres fra nævnte område for ugen fra den 22. december 1986.

i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1633/84 skal den variable slagtepræmie fastsættes af Kommissionen hver uge;

i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1633/84 skal det beløb, der skal opkræves for produkter, der udføres fra område 5, fastsættes af Kommissionen hver uge for hvert af disse;

i medfør af bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1837/80 og artikel 4, stk. 1, 3 og 4, i forordning (EØF) nr. 1633/84 fastsættes den variable slagtepræmie for attesterede får i Det forenede Kongerige og de beløb, der skal opkræves for produkter, der udføres fra område 5 i den pågældende medlemsstat i ugen fra den 22. december 1986, som anført i bilagene —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For får eller fårekød, som i Det forenede Kongerige i område 5 som defineret i artikel 3, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1837/80, er attesteret som berettiget til den variable slagtepræmie i ugen fra den 22. december 1986, fastsættes præmien som anført i bilag I.

Artikel 2

For de i artikel 1, litra a) og c) i forordning (EØF) nr. 1837/80 omhandlede produkter, som blev udført fra område 5 i ugen fra den 22. december 1986 fastsættes de beløb, der skal opkræves som anført i bilag II.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 22. december 1986.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 183 af 16. 7. 1980, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 82 af 27. 3. 1986, s. 3.

⁽³⁾ EFT nr. L 154 af 9. 6. 1984, s. 27.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 161 af 17. 6. 1986, s. 25.

BILAG I

Variabel slagtepræmie for attesterede får i Det forenede Kongerige i område 5 for ugen fra den 22. december 1986

Varebeskrivelse	Præmie
Får eller fårekød, attesteret	3,217 ECU/100 kg anslået slagtet vægt eller faktisk slagtet vægt (dressed weight)(¹)

(¹) Inden for de vægtgrænser, der er fastsat i artikel 1, stk. 1, litra b) i forordning (EØF) nr. 1633/84.

BILAG II

Beløb der skal opkræves for produkter, der blev udført fra område 5 i ugen fra den
22. december 1986

(ECU/100 kg)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Beløb		
		A. Produkter for hvilke præmien i artikel 9 i forordning (EØF) nr. 1837/80 kan ydes	B. Produkter nævnt i artikel 4, stk. 4, første afsnit, 2., 3. og 4. led i forordning (EØF) nr. 1633/84 ⁽¹⁾	C. Produkter nævnt i ar- tikel 4, stk. 4, første afsnit, 1. led, i forordning (EØF) nr. 1633/84 ⁽¹⁾
		Levende vægt	Levende vægt	Levende vægt
01.04 B	Får og geder, levende, andre varer end race- rene avlsdyr	1,512	0,756	0,151
		Nettovægt	Nettovægt	Nettovægt
02.01 A IV a)	Fåre- og gedekød, fersk eller kølet :			
	1. Hele og halve kroppe	3,217	1,609	0,322
	2. Forsæt (dobbelts forfjerdning)	2,252		
	3. Kam og/eller nyresteg (enkelt eller dobbelts lammeryg)	3,539		
	4. Culotte	4,182		
	5. Andre varer			
	aa) ikke udbenet	4,182		
	bb) udbenet	5,855		
02.01 A IV b)	Fåre- og gedekød, frosset			
	1. Hele og halve kroppe	2,413		
	2. Forsæt (dobbelts forfjerdning)	1,689		
	3. Kam og/eller nyresteg (enkelt eller dobbelts lammeryg)	2,654		
	4. Culotte	3,137		
	5. Andre varer			
	aa) ikke udbenet	3,137		
	bb) udbenet	4,392		
02.06 C II a)	Fåre- og gedekød, saltet, i saltlage, tørret eller røget :			
	1. Ikke udbenet	4,182		
	2. Udbenet	5,855		
ex 16.02 B III b) 2 aa) 11)	Andre varer af kød eller slagteaffald af får og geder, ikke kogt ; blandinger af kogt tilberedt kød eller slag- teaffald med ikke kogt tilberedt kød eller slagteaffald :			
	— ikke udbenet	4,182		
	— udbenet	5,855		

⁽¹⁾ Disse nedsatte beløb anvendes kun, hvis betingelserne i artikel 5, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1633/84 er opfyldt.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 97/87

af 14. januar 1987

om ophævelse af udligningsafgiften ved indførsel af artiskokker med oprindelse i Spanien (undtagen De kanariske Øer)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om oprettelse af den fælles markedsordning for frugt og grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1351/86⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EØF) nr. 7/87⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 64/87⁽⁴⁾, har indført en udligningsafgift ved indførsel af artiskokker med oprindelse i Spanien (undtagen De kanariske Øer);den aktuelle udvikling af de noteringer, som er konstateret for varer med oprindelse i Spanien (undtagen De kanariske Øer) på de repræsentative markeder, der er omtalt i forordning (EØF) nr. 2118/74⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3811/85⁽⁶⁾, og som fastsættes eller beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i

artikel 5 i nævnte forordning, gør det muligt at konstatere, at indgangspriserne på to på hinanden følgende markedsdage har ligget på et niveau, der mindst var lig med referenceprisen; de i artikel 26, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1035/72 fastsatte betingelser for ophævelse af udligningsafgiften ved indførsel af disse varer med oprindelse i Spanien (undtagen De kanariske Øer) er derfor opfyldt;

i henhold til artikel 136, stk. 2, i akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse⁽⁷⁾ er det den ordning, der anvendtes inden tiltrædelsen, der i første fase af overgangsperioden skal anvendes i samhandelen mellem en ny medlemsstat og Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 7/87 ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. januar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 119 af 8. 5. 1986, s. 46.⁽³⁾ EFT nr. L 1 af 3. 1. 1987, s. 13.⁽⁴⁾ EFT nr. L 8 af 10. 1. 1987, s. 45.⁽⁵⁾ EFT nr. L 220 af 10. 8. 1974, s. 20.⁽⁶⁾ EFT nr. L 368 af 31. 12. 1985, s. 1.⁽⁷⁾ EFT nr. L 302 af 15. 11. 1985, s. 9.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 98/87

af 14. januar 1987

om ophævelse af udligningsafgiften ved indførsel af citroner med oprindelse i
Cypern

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72
af 18. maj 1972 om oprettelse af en fælles
markedsordning for frugt og grønsager ⁽¹⁾, senest ændret
ved forordning (EØF) nr. 1531/86 ⁽²⁾, særlig artikel 27, stk.
2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EØF) nr. 38/87 ⁽³⁾ har indført
en udligningsafgift ved indførsel af citroner med oprin-
delse i Cypern;

den aktuelle udvikling af de noteringer, som er konsta-
teret for disse varer på de repræsentative markeder, der er
omtalt i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2118/74 ⁽⁴⁾,

senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3811/85 ⁽⁵⁾, og
som fastsættes eller beregnes i overensstemmelse med
bestemmelserne i artikel 5 i nævnte forordning, gør det
muligt at konstatere, at anvendelsen af artikel 26, stk. 1,
første afsnit, i forordning (EØF) nr. 1035/72 ville føre til
at fastsætte udligningsafgiften til nul; de i artikel 26, stk.
1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1035/72 fastsatte
betingelser for ophævelse af udligningsafgiften ved
indførsel af disse varer med oprindelse i Cypern er derfor
opfyldt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 38/87 ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. januar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 119 af 8. 5. 1986, s. 46.

⁽³⁾ EFT nr. L 6 af 8. 1. 1987, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 220 af 10. 8. 1974, s. 20.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 368 af 31. 12. 1985, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 99/87

af 14. januar 1987

om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 934/
86⁽²⁾, 21. artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat
ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2051/86⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 76/87⁽⁴⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EØF) nr. 2051/86, på de oplysninger, som Kommis-

sionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden
gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget
til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81
omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af stan-
dardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. januar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 87 af 1. 4. 1986, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 173 af 1. 7. 1986, s. 91.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 11 af 13. 1. 1987, s. 28.

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. januar 1987 om fastsættelse af importafgifterne for
hvidt sukker og råsukker

(ECU/100 kg)		
Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Importafgifts- beløb
17.01	Roe- og rørsukker i fast form:	
	A. Hvidt sukker; sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer	51,09
	B. Råsukker	43,89 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dette beløb gælder for råsukker med en udbytteværdi på 92 %. Hvis udbytteværdien af det indførte råsukker afviger fra 92 %, anvendes det importafgiftsbeløb, der er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2, i forordning (EØF) nr. 837/68.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 100/87

af 14. januar 1987

om ændring af importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles ordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1579/86⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1449/86⁽⁴⁾, særlig artikel 12, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning nr. 1676/85 af 11. juni 1985, om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽⁵⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 4071/86⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 66/87⁽⁷⁾;

Rådets forordning (EØF) nr. 1588/86⁽⁸⁾ har ændret Rådets forordning (EØF) nr. 2744/75⁽⁹⁾ for så vidt angår produkter henhørende under pos. 23.02 A i den fælles toldtarif;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers

centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, som fastlægges på grundlag af det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser for en bestemt periode i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient,

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 13. januar 1987;

ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalenskoeficienterne;

den senest fastsatte afgift for basisproduktet afviger fra gennemsnitsafgiften med mere end 3,02 ECU pr. ton af basisproduktet; de gældende afgifter skal derfor i henhold til artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1579/74⁽¹⁰⁾ ændres i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De afgifter, der skal opkræves ved indførsel af produkter forarbejdet på basis af korn og ris, som omfattes af den ændrede forordning (EØF) nr. 2744/75, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1588/86, og som er fastsat i bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 4071/86, ændres i overensstemmelse med bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. januar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 139 af 24. 5. 1986, s. 29.

⁽³⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 133 af 21. 5. 1986, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 371 af 31. 12. 1986, s. 19.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 8 af 10. 1. 1987, s. 47.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 139 af 24. 5. 1986, s. 47.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 65.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 168 af 25. 6. 1974, s. 7.

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. januar 1987 om ændring af importafgifter for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

(ECU/ton)

Position i den fælles toltarif	Beløb		
	Portugal	Tredjelande (undtagen AVS eller OLT)	AVS eller OLT
07.06 A I	30,31		
07.06 A II	33,33		
11.01 C (2)	60,60		
11.01 D (2)	171,41	282,81	276,77
11.01 E I (2)		328,26	322,22
11.01 E II (2)		185,61	182,59
11.01 F (2)	88,65	235,79	232,77
11.01 G (2)	21,94		
11.02 A II (2)		317,35	311,31
11.02 A III (2)	60,60		
11.02 A IV (2)	172,41	282,81	276,77
11.02 A V a) 1 (2)		301,26	295,22
11.02 A V a) 2 (2)		328,26	322,22
11.02 A V b) (2)		185,61	182,59
11.02 A VI (2)	88,65	235,79	232,77
11.02 A VII (2)	21,94		
11.02 B I a) 1 (2)	51,52		
11.02 B I a) 2 aa)	96,73	159,86	156,84
11.02 B I a) 2 bb) (2)	168,39	279,79	276,77
11.02 B I b) 1 (2)	51,52		
11.02 B I b) 2 (2)	168,39	279,79	276,77
11.02 B II a) (2)		267,86	264,84
11.02 B II b) (2)		233,04	230,02
11.02 B II c) (2)		289,44	286,42
11.02 B II d) (2)	32,70		
11.02 C I (2)		321,63	318,61
11.02 C II (2)		279,74	276,72
11.02 C III (2)	81,82		
11.02 C IV (2)	150,01	249,04	246,02
11.02 C V (2)		289,44	286,42
11.02 C VI (2)	32,70		
11.02 D I (2)		206,13	203,11
11.02 D II (2)		179,43	176,41
11.02 D III (2)	33,94		
11.02 D IV (2)	96,73	159,86	156,84
11.02 D V (2)		185,61	182,59
11.02 D VI (2)	21,94		
11.02 E I a) 1 (2)	33,94		
11.02 E I a) 2 (2)	96,73	159,86	156,84
11.02 E I b) 1 (2)	66,66		
11.02 E I b) 2 (2)	189,78	313,56	307,52
11.02 E II a) (2)		364,47	358,43
11.02 E II b) (2)		317,35	311,31
11.02 E II c) (2)		328,26	322,22
11.02 E II d) 1 (2)	151,44	401,30	395,26
11.02 E II d) 2 (2)	39,43		
11.02 F I (2)		364,47	358,43
11.02 F II (2)		317,35	311,31
11.02 F III (2)	60,60		
11.02 F IV (2)	171,41	282,81	276,77

(ECU/ton)

Position i den fælles toldtarif	Beløb		
	Portugal	Tredjelande (undtagen AVS eller OLT)	AVS eller OLT
11.02 F V ⁽²⁾		328,26	322,22
11.02 F VI ⁽²⁾	88,65	235,79	232,77
11.02 F VII ⁽²⁾	21,94		
11.02 G I		155,39	149,35
11.02 G II		140,30	134,26
11.04 C I	33,33		
11.04 C II a)		284,61	260,43 ⁽³⁾
11.04 C II b)		308,76	284,58 ⁽³⁾
11.07 A I a)		365,33	354,45
11.07 A I b)		275,72	264,84
11.07 A II a)	64,83		
11.07 A II b)	51,19		
11.07 B	57,86		
11.08 A I		284,61	264,06
11.08 A II	153,62	337,25	306,42
11.08 A III		414,64	394,09
11.08 A IV		284,61	264,06
11.08 A V		284,61	132,03 ⁽³⁾
11.09		897,86	716,52
17.02 B II a) ⁽³⁾		441,14	344,42
17.02 B II b) ⁽³⁾		330,55	264,06
17.02 F II a)		457,54	360,82
17.02 F II b)		317,43	250,94
21.07 F II		330,55	264,06
23.02 A I a)		84,98	78,98
23.02 A I b)		175,24	169,24
23.02 A II a)		84,98	78,98
23.02 A II b)		175,24	169,24
23.03 A I		509,36	328,02

⁽²⁾ Med henblik på sondringen mellem varer tariferet under pos. 11.01 og 11.02 på den ene side og under pos. 23.02 A på den anden side anses som tariferet under pos. 11.01 og 11.02 varer, der samtidig har

- et indhold af stivelse (bestemt ved Ewers modificerede polarimetriske metode) på over 45 vægtprocent, beregnet på grundlag af tørsubstansen,
- et askeindhold (efter fradrag af eventuelle tilsatte mineralske stoffer) på 1,6 vægtprocent eller derunder for ris, 2,5 vægtprocent eller derunder for hvede og rug, 3 vægtprocent eller derunder for byg, 4 vægtprocent eller derunder for boghvede, 5 vægtprocent eller derunder for havre og 2 vægtprocent eller derunder for de øvrige kornsorter, beregnet på grundlag af tørsubstansen.

Kim af korn, hele, valset, i flager eller formalet, tariferes under alle omstændigheder under pos. 11.02.

⁽³⁾ Denne vare, der henhører under pos. 17.02 B I, er i medfør af forordning (EØF) nr. 2730/75 underkastet samme importafgift som varer, henhørende under pos. 17.02 B II.

⁽³⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 486/85 opkræves ingen importafgift for følgende varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og i de oversøiske lande og territorier:

- arrow-root henhørende under pos. ex 07.06 A,
- marv af arrow-root henhørende under pos. 11.04 C,
- stivelse af arrow-root henhørende under pos. ex 11.08 A V.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 101/87

af 14. januar 1987

om ændring af eksportrestitutioner for ris og brudris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76
af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾,
senest ændret forordning (EØF) nr. 1449/86 ⁽²⁾, særlig
artikel 17, stk. 2, femte afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

De restitutioner, der skal anvendes ved udførsel af ris og
brudris, er fastsat i forordning (EØF) nr. 3963/86 ⁽³⁾;

anvendelsen af de regler, kriterier og gennemførelsesbe-
stemmelser, der er indeholdt i forordning (EØF) nr.
3963/86 på de oplysninger, som Kommissionen for tiden

råder over, fører til, at de for tiden gældende eksportresti-
tutioner skal ændres i overensstemmelse med bilaget til
denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Restitutionerne ved udførsel i uændret stand af de varer,
der er nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1418/76
undtagen de varer, der er nævnt i stk. 1, litra c), i nævnte
artikel, som er fastsat i bilaget til forordning (EØF) nr.
3963/86 ændres i overensstemmelse med de beløb, der er
nævnt i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. januar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 133 af 21. 5. 1986, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 365 af 24. 12. 1986, s. 66.

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. januar 1987 om ændring af eksportrestitutioner for ris og brudris

		(ECU/ton)
Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Restitutionsbeløb
ex 10.06	Ris : B. I. Uafskallet ris og afskallet ris (hinderis) : b) Afskallet ris (hinderis) : 1. rundkornet 2. langkornet for eksport til : — Østrig, Liechtenstein, Schweiz og kommunerne Livigno og Campione d'Italia — Andre tredjelande II. Delvis sleben og sleben ris : a) Delvis sleben ris : 1. rundkornet 2. langkornet b) sleben ris : 1. rundkornet 2. langkornet for eksport løst indladet eller emballeret til : — Østrig, Liechtenstein, Schweiz, kommunerne Livigno og Campione d'Italia, samt de destinationer, der omhandlet i artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2730/79 ⁽¹⁾ — Zone I — Andre tredjelande i umiddelbar emballage med et nettoindhold på 5 kg eller derunder for eksport til : — zone I, II b), IV a), IV b) og VI, De kanariske Øer, Ceuta og Melilla — zone V a) og VII c) og Canada III. Brudris	— — 241,00 — — — — — — 301,00 347,00 — 347,00 352,00 —

⁽¹⁾ EFT nr. L 317 af 12. 12. 1979, s. 1.

NB: Zonerne er angivet i forordning (EØF) nr. 1124/77 (EFT nr. L 134 af 28. 5. 1977), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3817/85 (EFT nr. L 368 af 31. 12. 1985).

Eksportrestitutioner omregnes til national valuta ved hjælp af de særlige omregningskurser for landbrugsprodukter, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 3294/86 (EFT nr. L 304 af 30. 11. 1986).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 102/87

af 14. januar 1987

om forlængelse for visse landbrugsprodukter af forordning (EØF) nr. 67/87 om suspension af forudfastsættelsen af de monetære udligningsbeløb

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

underhenvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1677/85 af 11. juni 1985 om monetære udligningsbeløb i landbrugssektoren⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2502/86⁽²⁾, særlig artikel 12,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1579/86⁽⁴⁾, særlig artikel 12, stk. 2, artikel 15, stk. 5, og artikel 16, stk. 6, samt de øvrige forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 67/87⁽⁵⁾ blev forudfastsættelsen af de monetære udligningsbeløb suspenderet i perioden 12. til 14. januar 1987;

der anvendes fra den 15. januar 1987 nye monetære udligningsbeløb for alle produkter bortset fra svinekød, æg, og

fjerkræ og albumin; for de ovenfor specifikt nævnte produkter træder de i kraft den 22. januar 1987; derfor må suspensionen for disse produkter forlænges indtil denne dato;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra de berørte forvaltningskomiteer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Suspensionen af forudfastsættelsen af de monetære udligningsbeløb for svinekød, æg og fjerkræ som fastsat ved forordning (EØF) nr. 67/87 forlænges indtil den 21. januar 1987.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 6.⁽²⁾ EFT nr. L 219 af 6. 8. 1986, s. 8.⁽³⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 139 af 24. 5. 1986, s. 29.⁽⁵⁾ EFT nr. L 10 af 12. 1. 1987, s. 1.

KOMMISSIONENS BEKENDTGØRELSE

Kommissionen gør opmærksom på, at de monetære udligningsbeløb i forbindelse med samhandel,

- fra den 22. januar 1987 for svinekød, æg og fjerkræ og albumin,
- fra den 15. januar 1987 for de øvrige produkter,

vil blive beregnet ved hjælp af følgende monetære afvigelser, som er fastlagt i henhold til artikel 5 og 6 i forordning (EØF) nr. 1677/85.

<i>Belgien/Luxembourg</i> : Alle produkter	0
<i>Danmark</i> :	
— mælk, oksekød, svinekød	— 1,5
— andre produkter	— 2,0
<i>Tyskland</i> ⁽¹⁾ :	
— vin	0
— mælk	+ 2,9
— korn	+ 2,4
— andre produkter	+ 1,8
<i>Frankrig</i> :	
— mælk	— 4,8
— oksekød	— 1,5
— svinekød	— 1,5
— æg og fjerkræ ⁽²⁾	— 3,2
— vin	— 2,8
— andre produkter	— 8,0
<i>Grækenland</i> :	
— vin	— 38,8
— andre produkter	— 42,3
<i>Irland</i> :	
— mælk, oksekød, svinekød	— 4,3
— andre produkter	— 9,0
<i>Italien</i> :	
— korn	— 5,5
— vin	— 1,0
— andre produkter	— 4,4
<i>Nederlandene</i> ⁽¹⁾ :	
— mælk	+ 2,9
— korn	+ 2,4
— andre produkter	+ 1,8
<i>Det forenede Kongerige</i> :	
— mælk	— 28,5
— oksekød	— 22,1
— svinekød	— 24,8
— æg og fjerkræ	— 25,7
— andre produkter ⁽³⁾	— 30,2
<i>Spanien</i> :	
— mælk, oksekød, svinekød	— 6,7
— vin	— 4,3
— andre produkter	— 7,8
<i>Portugal</i> :	
— sukker	— 15,1.

⁽¹⁾ For svinekød fastsættes de monetære udligningsbeløb på grundlag af en pris svarende til 35 % af basisprisen. For medlemsstater, der anvender positive monetære udligningsbeløb, og hvis valutaer indbyrdes holdes inden for en øjeblikkelig a vistamargen på højst 2,25 % er de monetære udligningsbeløb, der skal anvendes fra den 1. juli 1986, dog lig med dem der blev anvendt den 30. juni 1986, tilpasset efter priserne gældende fra den 1. juli 1986, medmindre landbrugsomregningskurserne ændres.

⁽²⁾ De monetære udligningsbeløb for æg og fjerkrækød beregnes på grundlag af afvigelsen for korn, nedsat med 4,8 points.

⁽³⁾ De monetære udligningsbeløb for æg og fjerkrækød beregnes på grundlag af afvigelsen for korn, nedsat med 4,5 points.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 103/87

af 14. januar 1987

om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 934/86⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 36/87⁽³⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 36/87 på de oplysninger, som Kommissio-

nen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til forordning (EØF) nr. 36/87 fastsatte eksportrestitutioner ved udførsel af de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1785/81, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, ændres til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. januar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 87 af 2. 4. 1986, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 6 af 8. 1. 1987, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. januar 1987 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

(ECU)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Restitutionsbeløb	
		pr. 100 kg	pr. 1 % saccharoseindhold og pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
17.01	Roe- og rørsukker i fast form : A. Hvidt sukker ; sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer : (I) Hvidt sukker : (a) kandis (b) andre varer (II) Sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer B. Råsukker : II. andre tilfælde : (a) kandis (b) sukker tilsat antiklumpningsmiddel (c) råsukker i primær emballage med et indhold af dette produkt på 5 kg. eller derunder (d) andre varer	44,09 42,49 40,56 ⁽¹⁾ 38,33 ⁽¹⁾ (²)	 0,4409 0,4409

(¹) Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 766/68.

(²) Denne fastsættelse blev suspenderet ved forordning (EØF) nr. 2689/85. (EFT nr. L 255 af 26. 9. 1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT nr. L 309 af 21. 11. 1985, s. 14).

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. december 1986

om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85

(IV/30.937 — Pronuptia)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(87/17/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikler 85 og 86⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 6 og 8,

under henvisning til begæring om negativattest og anmeldelse indgivet den 22. april 1983 af det franske selskab SA Pronuptia de Paris, Paris (Frankrig), vedrørende den standard-franchiseaftale, selskabet agter at anvende over for alle sine franchisetagere,

under henvisning til offentliggørelsen i af anmeldelsens indhold i hovedtræk⁽²⁾ i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17,

efter høring af Det rådgivende udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFREMSTILLING

A. Selskabet Pronuptia de Paris

(1) Pronuptia de Paris (i det følgende benævnt Pronuptia) er et aktieselskab med en kapital på 3 300 000

ffr. Selskabet, der blev oprettet i 1958, har specialiseret sig i salg af brudekjoler og tilbehør hertil. Ved dom af 9. december 1985 blev Pronuptia og Tribunal de Commerce de pris underkastet en retslig gældsordning (»Règlement judiciaire«) og fik samtidig tilladelse til at videreføre driften.

(2) Pronuptia udøver hovedsagelig sin virksomhed i Frankrig og i flere europæiske lande, men er også etableret i bl.a. Canada, Japan, Libanon og USA.

(3) I Frankrig består Pronuptias distributionsnet af 148 salgssteder, hvoraf 135 er franchiseforretninger, fem datterselskaber og filialer.

(4) I de øvrige medlemsstater, hvor Pronuptia markedsfører sine produkter via franchiseforretninger (Tyskland, Belgien, Spanien, Grækenland, Irland, Luxembourg og Det forenede Kongerige), har selskabet godt hundrede franchisetagere.

Pronuptia har desuden datterselskaber i Tyskland, Spanien og Det forenede Kongerige.

(5) Pronuptiakædens samlede omsætning i hele verden lå i 1985 på ca. 250 mio ffr.

(6) Ifølge eget udsagn er Pronuptia »verdens største forretningskæde inden for bryllupsartikler ... og på det franske marked den eneste kæde, der markedsfører brudekjoler uden at møde nogen egentlig organiseret konkurrence«⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EFT nr. C 178 af 16. 7. 1986, s. 2.

⁽³⁾ »Le savoir-faire de Pronuptia«, bind I, afsnit I, 1, og II, 1 og 3.

I Frankrig har Pronuptia en markedsandel på 30 % af markedet for brudekjoler. Derimod er virksomheden nærmest beskedet i andre medlemsstater.

Desuden må nævnes syersker og modehuse, der også fremstiller brudekjoler.

B. Produkter og marked⁽¹⁾

- (7) Pronuptia sælger i sine forretninger ikke blot brudekjoler, men også tilbehør hertil (strømpebukser, handsker, sko, tasker, strømpebånd, sjaler osv.), hovedbeklædning (hatte, slør, osv.) udstyr til følget, lingieriartikler, herrebeklædning osv. Pronuptia tilbyder således forbrugerne en kollektion bestående af ca. 1 000 artikler om året, omfattende alle disse artikler.
- (8) Disse produkter stammer fra tre kategorier af leverandører:
- Pronuptias egne produkter, som fremstilles af underleverandører; dette gælder f.eks. brudekjolerne, hvis modeller er patentbeskyttet, og som bærer mærket »Pronuptia«.
 - andre modeller, der ikke er skabt af Pronuptia, men udvalgt af selskabets designer hos en leverandør, eller skabt af sidstnævnte til Pronuptia. Også disse artikler bærer mærket »Pronuptia«.
 - produkter, der hverken er skabt af Pronuptia eller udelukkende til Pronuptia, og som selskabets franchisetagere køber direkte hos leverandører efter eget valg, der fakturerer disse artikler.

De under a) og b) nævnte produkter lagerføres og faktureres af Pronuptia, og de tegner sig for ca. to tredjedele af kædens omsætning. Pronuptia sælger disse produkter til samme pris til alle sine franchisetagere.

- (9) I den her omhandlede branche findes der i Frankrig og i andre medlemsstater talrige andre fabrikanter. Her kan f.eks. nævnes »Les Mariées de Christina«, »Les Mariées de Marcelle« (Maggy Rouff), »Les Mariées de France«, »Les Mariées de Reve«, Claude Hervé, »Les Mariées de Laura« i Frankrig, og Vera Mont, Pagels og Horrn samt kæden Team Brantude International i Tyskland. Disse fabrikanter sælger normalt ikke deres produkter i franchiseforretninger.

⁽¹⁾ Der tages her ikke hensyn til en række serviceydelser, Pronuptia tilbyder i forbindelse med bryllupper (bryllupsrejser, fotografering, diner transportable osv.), eftersom de i øjeblikket kun tilbydes i Frankrig, og udelukkende dersom franchisetageren ønsker det, hvilket bevirker, at de ikke har større økonomisk betydning i den her omhandlede sag.

C. Pronuptias franchiseaftaler

- (10) Pronuptia ønsker at lade den anmeldte franchiseaftale undertegne af alle sine franchisetagere såvel i Frankrig samt i de øvrige medlemsstater og i tredjelande. Pronuptia har anmodet Kommissionen om at vedtage en beslutning om selskabets anmodning om fritagelse.
- (11) De væsentligste bestemmelser i Pronuptias standardaftaler (hvor Pronuptia benævnes »franchisegiveren«) er følgende:
- Franchisegiveren indrømmer franchisetageren eneretten til inden for et bestemt geografisk område at benytte mærket »Pronuptia de Paris«.
 - Franchisetageren skal drive sin forretning, der hovedsagelig omfatter salg af brudekjoler og tilbehør hertil, under navnet »Pronuptia« eller et heraf afledt navn, der er godkendt af franchisegiveren.
 - Franchisegiveren krediterer franchisetageren 10 % af sin omsætning ved postordresalg til kunder i franchisetagerens område, hvis der er tale om produkter, der sædvanligvis sælges af denne (artikel 1).
 - Franchisegiveren forpligter sig til at bistå franchisetageren bl.a. med valg af forretningens placering, indretning og udstyr, løbende uddannelse af personale, reklamering — ved at stille reklamematerialet til rådighed og kontrollere reklamernes overensstemmelse med mærkets image — samt information om nye artikler, indkøb, statistiske analyser, salgsfremmende ideer m.v. (artikel 3).
 - Franchisetageren forpligter sig til ikke at benytte mærket og navnet uden samtidig at nævne »Pronuptia de Paris«, efterfulgt af betegnelsen »franchisetager« (artikel 2).
 - Franchisetageren skal benytte de af franchisegiveren udviklede forretningsmetoder og udnytte den viden og de erfaringer, der stilles til hans rådighed (artikel 4, første led).
 - Franchisetageren må kun drive sin forretning fra det forretningslokale, der er godkendt af franchisegiveren og indrettet og udsmykket efter dennes instrukser (artikel 4, andet led).
 - Franchisetageren skal indhente franchisegiverens samtykke for lokale reklamefremstød (artikel 4, tredje led).

- Som modydelse for de erhvervede rettigheder og serviceydelser skal franchisetageren betale en fast oprettelsesafgift⁽¹⁾ samt en proportional afgift på 4 til 5 % af den samlede omsætning ved direkte salg til forbrugere fra franchisetagerens forretning (artikel 5).
- Franchisetageren forpligter sig til at yde bidrag af samme størrelsesorden som ovennævnte afgift til reklamer og salg fremstød for mærket Pronuptia. Dette bidrags anvendelse afgøres af franchisegiveren, der dog rådfører sig med franchisetageren for at opnå den bedst mulige udnyttelse heraf (artikel 6).
- Franchisetageren forpligter sig til at betale en årlige mindsteafgift (artikel 7).
- Franchisetageren må udelukkende bestille de artikler, han sælger, hos franchisegiveren eller de af denne godkendte leverandører. Køb hos sidstnævnte leverandører kan imidlertid udelukkes, såfremt franchisegiveren selv er i stand til at levere som eneleverandør (artikel 8, stk. 1 og 3).

Franchisetageren kan købe varer, der ikke er knyttet til franchisens hovedgenstand, hos andre leverandører efter eget valg. Franchisegiveren forbeholder sig dog ret til bagefter at kontrollere disse artikler samt til at forbyde salg heraf, såfremt han måtte finde, at de ikke stemmer overens med mærket Pronuptias image (artikel 8, stk. 4 og 5).

Hvad angår Pronuptiaartikler, kan franchisetagerne købe hos en hvilken som helst anden franchisetager inden for systemet. Franchisetageren forpligter sig til forinden at afgive ordrer på mindst 50 % af sit forventede salg og lagere de artikler, der er opført i katalogerne (artikel 8, stk. 7 og 8).

Franchisetageren kan inden for sit salgsområde købe Pronuptiaprodukter fra en anden franchisetager (artikel 8 stk. 9).

- Franchisetageren kan frit fastsætte sine salgspriser. De af franchisegiveren i interne papirer angivne priser er kun vejledende. Franchisegiveren råder franchisetageren til ikke at overskride de priser, franchisegiveren selv angiver i sine egne salg fremstød, (artikel 9).

- Aftalen kan hverken reelt eller formelt overdrages uden franchisegiverens skriftlige samtykke. I tilfælde af, at forretningen sælges eller bortforpantes, at franchisetageren dør, bliver ude af stand til at drive forretningen eller på anden måde forhindres i på normal vis at udøve sin virksomhed, forbeholder franchisegiveren sig ret til at opsigte aftalen (artikel 10). Franchisegiveren kan ligeledes opsigte aftalen i tilfælde af betalingsstandsning, konkurs, forretningens ophør eller en parts tilsidesættelse af sine forpligtelser (artikel 13).

- Aftalen indgås for en periode af fem år og forlænges stiltiende for en periode af et år ad gangen, med mindre den opsiges med et varsel på mindst seks måneder før udløbet af en periode (artikel 11).

- Franchisetageren skal i aftaleperioden og i indtil et år efter aftalens udløb afstå fra direkte eller indirekte at udøve lignende virksomhed inden for det samme geografiske område eller i ethvert andet område, hvis han derved påfører en anden Pronuptiaforretning konkurrence. Franchisetageren har imidlertid ret til fortsat at udøve virksomhed inden for det tildelte område efter aftalens udløb, hvis han

i) har drevet franchise-forretningen i mere end ti år,

ii) har overholdt sine kontraktlige forpligtelser, og

iii) ikke har videregivet den viden og de erfaringer, han har opnået til et konkurrerende net (artikel 12).

- (12) På Kommissionens foranledning har Pronuptia ændret den anmeldte aftale, således at den er bragt i overensstemmelse med dens faktiske anvendelse, idet det er blevet præciseret:

a) at franchisetageren frit kan købe Pronuptiaprodukter hos andre franchisetagere;

b) at franchisetageren kan købe artikler, der ikke er knyttet til franchisens hovedgenstand, hos andre leverandører efter eget valg, dog med forbehold af franchisegiverens senere kvalitetskontrol;

c) at franchisetageren frit kan fastsætte sine salgspriser, idet de af franchisegiveren angivne priser kun er vejledende priser eller priser, som franchisegiveren anbefaler franchisetageren ikke at overskride, når de indgår som led i hans salg fremstød. Pronuptia har desuden slettet en bestemmelse, der pålagde franchisetageren ikke at skade det med franchisegiverens mærke forbundne image ved sin prisfastsættelse.

⁽¹⁾ Den faste oprettelsesafgift beregnes i forhold til befolkningen i franchisetagerens område og svinger mellem 0,15 og 0,20 ffr. pr. indbygninger. En franchisetagers område dækker gennemsnitligt ca. 300 000 indbyggere. Denne oprettelsesafgift beløber sig således til mellem 45 000 og 60 000 ffr.

D. Tvist mellem franchisegiver og franchise-tager i Tyskland

- (13) Som følge af en tvist, der i 1981 opstod mellem det tyske selskab Pronuptia GmbH (et datterselskab af Pronuptia) og en af selskabets franchisetagere, og som hovedsagelig angik en franchiseaftale svarende til den, der er genstand for nærværende sag, anmodede Bundesgerichtshof EF-Domstolen om en præjudiciel afgørelse af visse spørgsmål, bl.a.:

— om artikel 85, stk. 1, fandt anvendelse på franchiseaftaler som aftalerne i den konkrete sag, og såfremt dette var tilfældet

— om Kommissionens forordning nr. 67/67/EØF⁽¹⁾ fandt anvendelse på sådanne aftaler, og i bekræftende fald

— om visse bestemmelser, der er indholdt i disse aftaler, var omfattet af nævnte forordning nr. 67/67/EØF.

Domstolen traf sin afgørelse den 28. januar 1986.

- (14) I denne dom definerer Domstolen på en vis måde begrebet distributionsfranchiser — som den her omhandlede sag vedrører — som et system, hvor en virksomhed, der er etableret på et marked som forhandler, og som således har kunnet udvikle en samlet række forretningsmetoder, mod et vist vederlag giver uafhængige handlende mulighed for at etablere sig på andre markeder og der benytte det navn og de forretningsmetoder, virksomheden har bragt frem til succes. Der er således ikke blot tale om en distributionsform, men om en form for finansiell udnyttelse af viden uden indskud af egenkapital (præmis nr. 15).

- (15) Anvendelsen af et og samme bomærke og ensartede forretningsmetoder samt betaling af afgifter for disse fordele er altsammen elementer, der efter Domstolens opfattelse bevirker, at franchiseaftaler adskiller sig fra aftaler om eneforhandling eller selektiv distribution (præmis nr. 15).

- (16) Domstolen anerkender, at for at et franchisesystem på distributionsområdet kan fungere efter hensigten, må to betingelser være opfyldt, nemlig at franchisegiveren

— skal kunne videregive sin know-how til franchisetagerne og yde dem den fornødne bistand, for at de kan anvende hans metoder uden at måtte løbe risikoen for, at dette kommer konkurrenterne til gode (præmis nr. 16),

— at han må kunne træffe foranstaltninger til at værne om nettets identitet og omdømme, der er symboliseret ved bomærket (præmis nr. 17).

- (17) Domstolen udtalte, at et franchisesystem på distributionsområdet ikke i sig selv skader konkurrencen (præmis nr. 15), og statuerede derefter, at spørgsmålet om, hvorvidt franchiseaftaler på distributionsområdet er forenelige med artikel 85, stk. 1, afhænger af, hvilke bestemmelser disse aftaler indeholder, og i hvilken økonomisk sammenhæng de indgår.

- (18) Domstolen udtalte derefter, at følgende typer bestemmelser ikke var at betragte som konkurrencebegrænsninger i artikel 85, stk. 1's forstand: bestemmelser, der er nødvendige for at forhindre, at den viden og bistand, franchisegiveren overfører til og yder franchisetageren, kommer konkurrenterne til gode, og bestemmelser om tilrettelæggelsen af den kontrol, som er nødvendig for at værne om nettets identitet og omdømme, der er symboliseret ved bomærket.

- (19) Derimod statuerede Domstolen, at bestemmelser, der fører til en markedsopdeling mellem franchisegiver og franchisetagere eller mellem franchisetagere indbyrdes, er at betragte som konkurrencebegrænsninger i artikel 85, stk. 1's forstand og kan påvirke samhandelen mellem medlemsstater.

- (20) Det er ud fra disse retningslinjer og principper, at Kommissionen har vurderet denne sag.

- (21) Efter offentliggørelsen i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17 har interesserede tredjemænd underrettet Kommissionen om deres bemærkninger.

Af bemærkningerne fremgår navnlig disse tredjemænds interesse i, at Kommissionen udviser ganske særlig omhu og omtanke ved behandlingen af den foreliggende standardaftale, hvorved må ses på den juridiske og faktiske sammenhæng, hvori aftalen indgår, inden den gør aftalen til genstand for en positiv beslutning. Desuden er der udtrykt en forbeholden indstilling til visse af aftalens bestemmelser, navnlig bestemmelserne om det vejledende prissystem og konkurrenceforbudet samt om de bestemmelser, der fører til opdeling af markederne. I denne forbindelse bør det fremhæves, at disse bestemmelser er blevet behandlet og vurderet i overensstemmelse med de principper og retningslinjer, der kan udledes af Domstolens tidligere omtalte dom i »Pronuptiasagen«, og under nøje hensyntagen til den faktiske sammenhæng, hvori aftalen indgår.

⁽¹⁾ EFT nr. 57 af 25. 3. 1967, s. 849/67.

II. RETLIG VURDERING

A. Artikel 85, stk. 1

- (22) I henhold til artikel 85, stk. 1, er alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenlutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for Fællesskabet, uforenelige med fællesmarkedet og forbudt.
- (23) Den her omhandlede standardfranchiseaftale på distributionsområdet, som Pronuptia påtænker at lade sine franchisetagere undertegne, er en aftale mellem virksomheder i artikel 85's forstand.

a) *Aftalebestemmelser, der ikke er omfattet af artikel 85, stk. 1*

- (24) Det må først og fremmest bemærkes, at franchisegiverens pligt til at bistå franchisetageren med bl.a. valg af forretningens placering og dens indretning, reklamer, uddannelse af personalet, produkter, nyheder osv. (artikel 3 i aftalen), ikke er omfattet af artikel 85, stk. 1, eftersom denne bistand er en del af den servicepakke, franchisegiveren overdrager franchisetageren.
- (25) I øvrigt blev det af Domstolen udtalt og endog uddybet, at følgende aftalebestemmelser ikke er at betragte som konkurrencebegrænsninger efter artikel 85, stk. 1 (se punkt 18):

- i) de bestemmelser, som er uomgængeligt nødvendige for at forhindre, at den viden og bistand, franchisegiveren overdrager og yder, ikke kommer konkurrenter til gode; dette gælder bl.a.:

— forbudet mod, at franchisetageren direkte eller indirekte medvirker ved lignende aktiviteter i samme geografiske område — eller i ethvert andet geografisk område, hvis han derved påfører en anden Pronuptiaforretning konkurrence — i aftaleperioden og et år efter aftalens udløb (artikel 12). Konkurrenceforbudet i aftaleperioden er nødvendigt for at beskytte den ydede know-how og bistand. Som følge af deres beskaffenhed kan denne know-how og bistand bruges til fordel for andre produkter, hvilket — i hvert fald indirekte — vil kunne komme konkurrenter til gode. Andre midler til hindring af denne risiko ville næppe vise sig at være så effektive.

Desuden kan udvidelsen af konkurrenceforbudet til at gælde i indtil et år efter aftalens udløb i den konkrete sag anses at være en rimelig periode i den af Domstolen nævnte forstand (dommens præmis nr. 16) og også at være rimelig for at sætte Pronuptia i stand til eventuelt at etablere en ny forretning i den tidligere franchisetagers område, hvor selskabet som følge af franchisetagerens eneforhandlingsret ikke kunne operere i aftaleperioden. Det må i øvrigt understreges, at det konkurrenceforbud, der er gældende også efter aftaleperiodens udløb, ikke er absolut. Det kan således ikke gøres gældende over for franchisetagere, der opfylder visse betingelser (artikel 12, stk. 2). I den foreliggende sag kan det følgelig ikke anses at begrænse konkurrencen som omhandlet i artikel 85, stk. 1. Denne vurdering er uden betydning for de garantier, som franchisetageren måtte have i henhold til national ret efter aftalens udløb;

— forbudet mod, at franchisetageren sælger eller bortforpagter sin forretning, hvor franchisegiveren i så fald har ret til at opsige aftalen (artikel 10), og

- ii) de aftalebestemmelser, der omhandler den kontrol, der er uomgængeligt nødvendig for at værne om kædens identitet og ondømme, symboliseret ved dens bomærke, specielt:

— franchisetagerens pligt til at anvende de af Pronuptia angivne forretningsmetoder samt udnytte Pronuptias know-how og erfaringer (artikel 4, første led),

— franchisetagerens pligt til at drive sin forretning i lokaler, der er indrettet og udsmykket i overensstemmelse med franchisegiverens instrukser (artikel 4, andet led),

— franchisetagerens pligt til at indhente franchisegiverens samtykke før lokale reklamefremstød (artikel 4, tredje led). Det bør præciseres, at sidstnævntes kontrol kun vedrører reklamens karakter og har henblik på at sikre, at denne er i overensstemmelse med det image, der knytter sig til kæden Pronuptias mærke,

— franchisetagerens pligt til under hensyntagen til de pågældende artiklers art og kvalitet (modeartikler) og med det formål at sikre mærket et ensartet image udelukkende at bestille de artikler, der indgår som franchisens hovedbestanddele, hos franchisegiveren og de af denne opgivne leverandører (artikel 8, stk. 1.)

Det må understreges, at franchisetageren kan købe sine artikler hos en hvilken som helst anden franchisetager inden for Pronuptiakæden (artikel 8, stk. 9),

- den efterfølgende kvalitetskontrol, som franchisegiveren forbeholder sig ret til at foretage af artikler, der ikke er knyttet til franchisens hovedformål, og som franchisetageren kan købe hos leverandører efter eget valg, samt franchisegiverens ret til at forbyde salg af sådanne artikler, såfremt disse kan skade mærkets image (artikel 8, stk. 4 og 5),
- forbudet mod, at franchisetageren overdrager aftalen uden forudgående skriftligt samtykke fra franchisegiveren (artikel 10).

(26) Den her omhandlede standardaftale indeholder i øvrigt andre bestemmelser, der som følge af deres formål, art eller virkning heller ikke er omfattet af artikel 85, stk. 1. Dette gælder følgende bestemmelser:

- forbudet mod, at franchisetageren benytter mærket og bomærket uden at anføre »Pronuptia de Paris« og »franchisetager« (artikel 2). Dette er rent faktisk kun en præcisering af, at der er tale om en franchise,
- franchisetagerens pligt til at betale franchisegiveren en fast oprettelsesafgift samt en proportional butiksafgift på 4 til 5 % af sin samlede omsætning ved direkte salg til forbrugere fra franchisetagerens forretning (artikel 5), eftersom denne pligt er pålagt til gengæld for de rettigheder og ydelser, franchisegiveren overdrager ham. Det må i øvrigt præciseres, at der ikke skal svares butiksafgift af de artikler, franchisetageren leverer til andre franchisetagere inden for Pronuptiakæden,
- franchisetagerens pligt til at yde bidrag af samme størrelsesorden som denne afgift til reklame- og salg fremstød for mærket Pronuptia (artikel 6). Selv om denne forpligtelse indebærer en begrænsning af franchisetagerens økonomiske frihed hvad angår de midler, der afsættes til reklame, forekommer den i den konkrete sag ikke at have større konkurrencebegrænsende virkninger på det pågældende marked,
- bestemmelsen om de af franchisegiveren opgivne vejledende priser og om franchisegiverens henstilling til franchisetageren om ikke at overskride de priser, franchisegiveren angiver under sine salg fremstød (artikel 9).

Hvad angår de vejledende priser må det understreges, at Kommissionen ikke har konstateret, at der

skulle findes nogen samordnet praksis mellem franchisegiver og franchisetagere eller mellem sidstnævnte indbyrdes med hensyn til den faktiske håndhævelse af disse priser. Under disse omstændigheder kan det ikke anses som en konkurrencebegrænsning, at franchisegiveren blot opgiver vejledende priser, hvilket EF-Domstolen også anerkendte i sin ovennævnte dom (punkt e) i den dispositive del).

Disse faktiske omstændigheder og ovenstående konklusioner vedrørende de vejledende priser må på tilsvarende vis gælde de priser, franchisegiveren angiver i sine salg fremstød og anbefaler franchisetageren ikke at overskride, eftersom anbefalede priser ikke i sig selv vil kunne begrænse franchisetagerens frihed til selv at fastsætte sine priser. Kommissionen forbeholder sig ret til at skride ind, såfremt franchisegiveren skulle begrænse franchisetagerens frihed til selv at fastsætte deres salgspriser.

(27) Således som det blev anerkendt af Domstolen (se punkt 15), adskiller franchiseaftaler på distributionsområdet sig i sagens natur og som følge af den gensidighed, der præger aftalebestemmelserne, både fra eneforhandlingsaftaler og fra aftaler om selektiv distribution.

I en sådan sammenhæng udgør franchisetagerens forpligtelse i den foreliggende sag til

- at betale en årlig mindsteafgift (artikel 7),
- i forinden at afgive ordre på mindst 50 % af sit forventede salg på basis af salget i det foregående år (artikel 8, stk. 7),
- at lagerføre artikler (artikel 8, stk. 8),

ikke konkurrencebegrænsninger i den i artikel 85, stk. 1, omhandlede forstand.

I et selektivt distributionssystem vil sådanne forpligtelser kunne anses som konkurrenceforvridende, når de fra distributionsnettet udelukker virksomheder, som vel opfylder de ensartede kvalitative betingelser for optagelse heri, men som ikke er rede til at acceptere de nævnte forpligtelser, og når disse har til virkning at tvinge forhandlerne til at begunstige fremme af salget af visse produkter på bekostning af andre. Det forholder sig imidlertid anderledes i det her af Pronuptia praktiserede franchisesystem. Et sådant system er bl.a. karakteriseret ved franchisegiverens ydelse til franchisetageren af en eneret til i en bestemt geografisk zone at benytte hans kendetegn og kommercielle know-how samt ved franchisegiverens frihed med hensyn til valg af franchisetagere. Udelukkelsen af enhver anden virksomhed fra det for franchisetageren forbeholdne landområde er derfor en følge af selve det omhandlede franchisesystem. Det kan ligeledes

betragtes som et forhold, der følger af systemet som sådant, at franchisetageren allerede på grund af den til hans forretningssted knyttede eneret til mærke og forretningskilt samt det ham pålagte konkurrenceforbud koncentrerer sine salgsbestræbelser om de produkter, der er genstand for franchiseaftalen.

Under disse omstændigheder vil disse forpligtelser i sig selv ikke påvirke den faktiske konkurrencesituation på markedet.

b) *Aftalebestemmelser, der er omfattet af artikel 85, stk. 1*

(28) Som det blev udtalt og endog uddybet af Domstolen (præmis 23 og 24 i dommen og den dispositive del) er aftalebestemmelser, der fører til markedsopdeling mellem franchisegivere og franchisetagere eller mellem franchisetagere indbyrdes, at betragte som konkurrencebegrænsninger i den i artikel 85, stk. 1, omhandlede forstand. Dette gælder:

— bestemmelsen om, at franchisegiveren inden for et bestemt geografisk område giver franchisetageren eneret til at anvende sine særlige kendetegn (artikel 1, stk. 1), og

— franchisetagerens forpligtelse til udelukkende at udøve de af franchisen omfattede aktiviteter i det hertil udpegede lokale (artikel 4, andet led).

Kombinationen af disse to bestemmelser indebærer, at hver franchisetager beskyttes mod konkurrence fra andre franchisetagere. Desuden bevirker den omstændighed, at det i aftalen er præciseret (artikel 1, stk. 5), at franchisegiveren på visse betingelser må sælge til postordrekunder inden for franchisetagerens område, når denne krediteres 10 % af omsætningen ved dette postordresalg, at franchisegiveren kun i dette tilfælde må operere i de områder, franchisetagerne har fået tildelt.

(29) Domstolen har i øvrigt udtalt, at franchiseaftaler på distributionsområdet, der indeholder bestemmelser, som fører til en markedsopdeling mellem franchisegiver og franchisetagere eller mellem franchisetagere indbyrdes, under alle omstændigheder vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstater, også selv om de indgås mellem virksomheder med hjemsted i samme medlemsstat, når de afskærer franchisetagerne fra at etablere sig i andre medlemsstater (præmis nr. 26 i dommen). I den her omhandlede sag bestyrkes denne konstatering af, at Pronuptia besidder en ikke ubetydelig andel af det franske marked for de pågældende produkter, og at Pronuptiakæden dækker flere medlemsstater (se punkt 4 og 6).

(30) Under disse omstændigheder er ovennævnte aftalebestemmelser (punkt 28) at betragte som konkurrencebegrænsninger i den i artikel 85, stk. 1, omhandlede forstand, der kan påvirke samhandelen mellem medlemsstater.

B. Artikel 85, stk. 3

(31) I henhold til artikel 85, stk. 3, kan bestemmelserne i artikel 85, stk. 1, erklæres uanvendelige på enhver aftale eller kategori af aftaler mellem virksomheder, som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varer eller til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelene herved, og uden at der:

a) pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål,

b) gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.

(32) Domstolen har statueret, at forordning nr. 67/67/EØF ikke finder anvendelse på franchiseaftaler på distributionsområdet som de i denne sag omhandlede. Domstolen udtalte, at sådanne aftaler er kendetegnet ved elementer, der bevirker, at de adskiller sig fra eneforhandlingsaftaler (se punkt 15), og anførte, at nævnte forordnings artikel 2 udtrykkeligt kun omhandler eneforhandlingsaftaler, og at denne artikel i øvrigt blandt de aftalebestemmelser, som må pålægges en eneforhandler, ikke nævner hverken pligten til at betale afgifter, de forpligtelser, der pålægges for at værne om kædens identitet og omdømme eller franchisegiverens forpligtelser hvad angår overførsel af know-how og ydelse af bistand til franchisetageren. Den her omhandlede standardaftale kan således om følge af sin art og sit indhold ikke fritages i henhold til forordning nr. 67/67/EØF.

(33) Forordning nr. 67/67/EØF ophørte med at gælde den 1. juli 1983. På denne dato trådte den nye gruppefritagelsesforordning for eneforhandlingsaftaler i kraft — Kommissionens forordning (EØF) nr. 1983/83⁽¹⁾. På grundlag af indholdet af denne forordning må det fastslås, at Domstolens ovennævnte argumenter også må føre til den konklusion, at heller ikke forordning (EØF) nr. 1983/83

⁽¹⁾ EFT nr. L 173 af 30. 6. 1983, s. 1.

finder anvendelse på aftaler af den her omhandlede art. Den nye forordning (EØF) nr. 1983/83 omhandler ligesom den hidtidige forordning nr. 67/67/EØF kun eneforhandlingsaftaler og nævner ingen af de før omtalte aftalebestemmelser, som kendetegner franchiseaftaler på distributionsområdet.

Der er derfor grund til at undersøge om den omhandlede standardaftale kan opnå en individuel fritagelse ved anvendelse af artikel 85, stk 3.

- (34) Standard-franchiseaftalen for Pronuptias distributionsnet bidrager i kraft af alle de bestemmelser, den indeholder, til at forbedre produktionen og fordelingen af de pågældende varer. Den åbner nemlig mulighed for:

— at franchisegiveren kan udvide sit salgsnet uden at måtte foretage investeringer, som han i betragtning af sin ret beskedne økonomiske størrelse måske ikke ville være i stand til at gennemføre eller i det mindste ikke så hurtigt for at etablere sine forretninger. Det er de kommende franchisetagere, der afholder de nødvendige investeringsudgifter for at etablere nye forretninger, og som til gengæld herfor ikke blot får ret til at benytte og udnytte franchisegiverens erfaringer, kommercielle know-how og salgsteknikker, hvilket sætter dem i stand til at nå ud til en større kundekreds med færre omkostninger og risici.

Franchisegiverens og franchisetagerens komplementære og sammenfaldende interesser udmøntes i den her omhandlede aftale, som kan give nye konkurrenter adgang til markedet og dermed fremme konkurrencen mellem mærker og samtidig styrke konkurrencen i forhold til de store forretningskæder med mange afdelinger,

— at forbrugerne kommer til at råde over et ensartet distributionsnet, der anvender ensartede forretningsmetoder og fører et ensartet sortiment,

— at franchisegiveren i kraft af sin direkte, snævre forbindelse med franchisetagerne hurtigt underrettes af disse om ændringer i forbrugernes vaner og smag og således kan tage højde herfor i sine produktionsplaner,

— at franchisetageren gennem kombinationen af de under punkt 28 nævnte aftalebestemmelser

opnår eneforhandlingsret inden for sit område og kan koncentrere sine salgsbestræbelser om dette område ved at føre en mere aktiv politik over for potentielle kunder uden af den grund at hindre disse i at købe varer uden for hans område, og at franchisetagerne frit kan købe og sælge disse produkter hos hinanden.

— at franchisetageren i kraft af sin territoriale eneforhandlingsret og den nære kontakt til kunderne kan opstille salgsprognoser, der giver franchisegiveren mulighed for at tilpasse sine egne produktionsprogrammer i overensstemmelse hermed og dermed sikre en bedre forsyning med disse varer.

- (35) Standardaftalen vedrørende Pronuptias distributionsnet giver forbrugerne en rimelig andel af de fordele, som følger af disse forbedringer af produktionen og fordelingen.

Forbrugerne må rent faktisk antages at drage fordel af, at der findes et ensartet distributionsnet, der sikrer dem en ensartet produktkvalitet og et komplet sortiment af de artikler og det tilbehør, der er omfattet af franchisen. Forbrugerne drager også fordel af, at franchisetageren i sin egenskab af uafhængig handlende har en personlig og direkte interesse i, at hans forretning går så godt som muligt, eftersom han selv løber den økonomiske risiko og derfor har interesse i at yde sine kunder en god service. Desuden får forbrugerne direkte del i de fordele, der følger af en løbende forsyning med produkter, der er tilpasset til den smag og den mode, der erfaringsmæssigt hersker på markedet. Det må endvidere antages, at den hårde konkurrence, der findes inden for denne branche (se punkt 9), og den frihed, forbrugerne har til at købe hos en hvilken som helst forhandler inden for kæden, tilsammen vil tilskynde franchisetagerne til at lade forbrugerne få en rimelig andel af de fordele, der følger af rationaliseringen af produktionen og distributionen. Forbrugerne er desuden i stand til at konstatere, at de har at gøre med uafhængige handlende (se punkt 11, tredje tankestreg), der individuelt kan gøres ansvarlige.

- (36) Pronuptias standardaftale indeholder ikke i øvrigt konkurrencebegrænsninger, der ikke er nødvendige for at opnå ovennævnte fordele. De konkurrencebegrænsende bestemmelser, der er nævnt under punkt 28, og som sikrer franchisetageren eneforhandlingsret inden for det ham tildelte område, kan i det foreliggende tilfælde anses at være

nødvendige, da ingen sandsynligvis ellers ville være rede til at foretage de fornødne investeringer og betale den ikke ubetydelige oprettelsesafgift for at blive optaget i en sådan kæde, hvis man ikke kunne være sikker på at nyde en vis beskyttelse inden for sit område mod konkurrence fra andre franchisetagere og fra franchisegiveren selv. Det må i øvrigt erindres, at alle franchisetagerne har fuld frihed til at købe og sælge de pågældende produkter hos hinanden.

- (37) Pronuptias standardaftale og det distributionssystem der følger heraf, forekommer ikke at kunne give de implicerede parter mulighed for at udelukke konkurrencen for en betydelig del af de pågældende produkter. Som nævnt ovenfor (punkt 9), findes der i EF-landene flere fabrikker, der normalt ikke sælger deres produkter i franchiseforretninger, ligesom der også findes andre konkurrenter til Pronuptia-produkter.

Franchisetagerne konkurrerer i øvrigt også indbyrdes, eftersom de har ret til at sælge til en hvilken som helst kunde, hvad enten vedkommende bor inden for deres område eller ej, og til en hvilken som helst anden franchisetager. I øvrigt har de fuldstændig frihed med hensyn til fastsættelsen af deres priser.

- (38) I den foreliggende sag er alle betingelserne for anvendelse af artikel 85, stk. 3, således opfyldt.

D. Artikel 6 og 8 i forordning nr. 17

- (39) I henhold til artikel 6 i forordning nr. 17 skal Kommissionen, når den træffer en beslutning i henhold til artikel 85, stk. 3, deri angive det tidspunkt, fra hvilket beslutningen skal have virkning.

Dette tidspunkt kan ikke ligge forud for anmeldelsesdagen.

- (40) I henhold til samme forordnings artikel 8 skal en beslutning i henhold til artikel 85, stk. 3, træffes for et bestemt tidsrum.
- (41) Den anmeldte standardaftale på distributionsområdet opfylder betingelserne i artikel 85, stk. 3. Beslutningen om fritagelse bør derfor have virkning fra anmeldelsesdatoen, dvs. 22. april 1983. Fritagelsen kan indrømmes for et tidsrum af otte år. Dette tidsrum forekommer rimeligt i den foreliggende sag i betragtning af standardaftalens femårige løbetid i forbindelse med ikrafttrædelsesdatoen for nærværende beslutning —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I henhold til EØF-traktatens artikel 85, stk. 3, erklæres bestemmelserne i artikel 85, stk. 1, i tidsrummet fra 22. april 1983 til 21. april 1991 uanvendelige på den standardfranchiseaftale på distributionsområdet, som Pronuptia anvender over for alle sine franchisetagere inden for EF.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til SA Pronuptia de Paris, 8, Place de l'Opéra, F-75009 Paris.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 1986.

På Kommissionens vegne

Peter SUTHERLAND

Medlem af Kommissionen

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens ottende direktiv 86/199/EØF af 26. marts 1986 om tilpasning til den tekniske udvikling af bilag II, IV og VI til Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 149 af 3. juni 1986)

Bilag 2, side 45, løbenummer 19, kolonne »Stof« :

i stedet for: »Parahydroxybenzoesyre samt salte og estere heraf (*)«,

læses: »Parahydroxybenzoesyre — benzylester (*)«.
